

Dotze criteris per orientar la decisió pública en cultura

Published by [Interacció](#) [1] on 20/05/2017 - 18:18 | Last modification: 14/05/2026 - 13:07

Recuperem l'article de l'especialista en política i educació científica Roland Jacksonm, publicat al periòdic britànic The Guardian, «**12 things policy-makers and scientists should know about the public**» (12 coses que els dissenyadors de polítiques i els científics haurien de saber sobre els públics), un text que malgrat focalitzar la seva atenció al món de la ciència podria extrapolar-se a la gestió cultural.

L'article (en anglès) denuncia com la societat general pot esdevenir fàcilment invisible per als dissenyadors de polítiques, ja que aquesta es pot veure com una barrera per a l'acceptació de nous corrents o decisions.

Tot seguit us presentem els punts que l'autor considera indispensables; proveu a portar-ho al nostre terreny modificant els termes «ciència» o «tecnologia» per «cultura»:

- 1. No existeix un sol «públic».** Hi ha molts públics diferents, pel que no existeix una simple recepta per a tothom.
- 2. La gent està perfectament capacitada per entendre assumptes complexos.**
- 3. La gent vol poder participar en decisions polítiques relacionades amb ciència i tecnologia.** Això no significa que tothom hi vulgui, però aquells que hi estan compromesos volen saber que se'ls escolta i volen estar informats dels resultats.
- 4. La gent no és «anticiència» o «antitecnologia».** Molta gent es pot sentir molt propera de certes disciplines en moments molt concrets i menys, en altres circumstàncies.
- 5. La gent també pot ser experta.** Sovint té els coneixements amb els quals no compten els especialistes, com el context local o un coneixement pràctic que complementa les anàlisis acadèmiques.
- 6. La gent pot fer-se preguntes que no es plantegen els experts.** Qüestionar temes que semblen «obvis» ajuda a veure les coses des d'altra òptica.
- 7. La gent no està necessàriament interessada en ciència i tecnologia.**
- 8. La gent entén que els dissenyadors de polítiques i els científics són humans.** La gent comprèn que pot haver-hi biaixos o conflicte d'interessos en els resultats i esperen una acceptació i transparència en la seva comunicació.
- 9. És important per als dissenyadors de polítiques i els científics tenir clar quan estan parlant i quan escolten.** És a dir, hi ha una falta de claredat sobre quan estan oberts a influències o quan tot ha estat decidit.
- 10. El debat públic pot ajudar a reduir els riscos de fracàs d'una política proposada.** Saber si existeix algun tipus d'oposició forta a alguna mesura, pot estalviar molts esforços i maldecaps.
- 11. D'altra banda, el debat públic també pot donar confiança als dissenyadors de polítiques.**
- 12. Hi ha moltes maneres diferents per involucrar a la gent.** A banda de les veus més fortes, que tendeixen a ser particularment visibles, existeixen mitjans per escoltar altres veus més diverses i que poden contribuir igualment.

A nosaltres ens ha fet reflexionar, sembla que ciència i cultura poden tenir molts aspectes en comú. Què en penseu vosaltres?

[Accés a la notícia](#) [2] (en anglès)

Categories: Article

Categories: Articles i anàlisi

Tags: governança cultural

Tags: planificació cultural

Tags: gestió cultural

Tags: valor públic de la cultura

Tags: polítiques culturals

- [3]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/blogs/2017/12-coses-policymakers-publics>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] https://www.theguardian.com/science/political-science/2013/dec/04/12-things-policy-makers-and-scientists-should-know-about-the-public?CMP=share_btn_tw

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/6877>